

[Annelise Gotfredsen]

os her i dag, og det er sørgeligt, at vi nu står i denne uheldige situation.

Det er beklageligt, at statsministeren ikke finder, at disse procenter, jeg her har redegjort for, betyder en væsentlig ændring af energiprogrammet.

De fleste a-kraftmodstandere her i tinget har jo hilst beslutningen og redegørelsen med glæde. Vi trækkes nu længere og længere bort fra den a-kraft, som alle tegn tyder på er mere nødvendig end nogen sinde, og denne beslutning om at sinke kernekraften bidrager måske til at øge usikkerheden. Det var jo regeringens pligt at gå i spidsen med at give saglig oplysning, ikke regeringens pligt at tøve og øge usikkerheden i befolkningen.

Erik Holst (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne sige, at vi ikke kan stemme for det af fru Annelise Gotfredsen fremsatte forslag om motiveret dagsorden. Det er af den meget enkle grund, at der heri står, at de forudsete terminer skal fastholdes. Når vi for otte dage siden har sagt, at vi finder regeringens beslutning om at erkende, at terminerne ikke kan overholdes, rimelig, så ville det mildest talt virke fjollet, om man forventede, at vi i dag skulle sige nøjagtig det modsatte.

Det næste, jeg vil sige til fru Annelise Gotfredsen, er, at i højt industrialiserede samfund, højt teknisk udviklede samfund, kan man afkoble automatikken imellem vækst i energi og økonomisk vækst. Fru Annelise Gotfredsen, der formodentlig er meget opmærksom, når det drejer sig om EF-debatter, vil sikkert erindre, at det er noget, EF har haft fremme flere gange, og at man dér allerede for to år siden blev enig om at sætte en faktor på 0,8, altså i stedet for at lade det være 1:1. For hver gang den økonomiske vækst var 1, var energiforbruget kun 0,8. Dette var muligt, og samtidig sagde kommissær Brunner, at det er muligt at komme længere ned, jævnfør de dengang udarbejdede rapporter.

Jeg skal sige til hr. Arne Christiansen, at jeg synes, der er et misforhold imellem det, hr. Arne Christiansen står og siger i dag om de store problemer, der fremkommer ved at udskyde en beslutningsproces, som i og for sig først vil få betydning om ti år, og så det,

man i SV-regeringens tid var med til at sige den 21. august, nemlig at man ikke kan fremlægge forslag om a-kraft over for vælgerne, medmindre man har en sikker affaldsdeponering.

Når statsministeren spørges i dag, hvad det er, der er sket siden den 16. januar, så vil jeg sige på statsministerens vegne – hvis han ellers kan godtage svaret: intet! Det er jo netop det, der er galt, for vi kan ikke fortsat mangle sikre opbevarings- og deponeringsforhold uden at gøre noget. Derfor hilser vi regeringens og energiministerens tilkendegivelse af at ville lave energiplaner uden a-kraft velkommen. Om de skal realiseres eller ej, kan vi tale om til den tid.

Jeg vil sige til fru Birgith Mogensen, at hun skulle nu altså læse, hvad direktør G. Lund Jensen fra Elsam siger om det at finde nogle salthørste, hvor vi i forvejen havde ventet at finde dem. Dermed er der ikke løst noget som helst problem vedrørende slutdeponering af højradioaktivt affald; det kræver lang tid endnu.

Endelig skal jeg sige til fru Lone Dybkjær, at jeg er meget i overensstemmelse med fru Lone Dybkjær, når hun siger, at affaldsproblemerne måske skal løses ved deponering, om ikke i mausoleer, så dog således at man kan få fat i det igen engang senere.

Jeg kan altså sige, at vi under ingen omstændigheder kan stemme for forslaget om motiveret dagsorden, som vi finder er fuldstændig forkert i denne situation.

Arne Christiansen (V):

Jeg vil gerne takke energiministeren for de udførlige svar, der blev givet på de spørgsmål, jeg har rejst, men jeg må jo altså konstatere, at uagtet hvad hr. Erik Holst lige har sagt, så fik vi heller ikke i anden omgang nogen som helst tilkendegivelse af, hvad der er sket, der har gjort, at socialdemokratiet og regeringen har ændret standpunkt i forhold til kernekraften.

De tal, der blev nævnt for el, produceret på kul, og el, produceret på kernekraft, er jo interessante. Jeg bemærkede, at ministeren talte om de danske elværkers evne til at producere på et lavt omkostningsniveau. Jeg synes, at ministeren bør holde sig det for øje, når han udtaler sig om elværkernes rolle og rollefordelingen her i samfundet. Man har